

योगफलमाह एवमिति आत्मानं मनः हार्दाकाशे पितृस्थानित्यान्कामान्कामयानं श्रूयते हि देहविद्यायां हार्दाकाशं प्रकृत्य यच्चास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वतद्वन्नगत्वा विदत इति तत्रत्यानां कामानां सत्त्वं तेषां च सत्यत्वं तद्वमेसत्याः कामा इति श्रुतेः आत्मानं मनः आत्मना मनसैव बुद्ध्यैव वासंस्तभ्य निर्दृष्टिकं कृत्वा बुद्धेः परं परमात्मानं बुद्ध्या समूलघातं कामरूपं शत्रुं शातयितारं जहिनाशय हेमहाबाहो इति संबोधयंस्तन्नाशेति वसामर्थ्यमस्तीति दर्शयति अयमर्थः यावत्काममूलस्य अज्ञानस्योच्छेद आत्मतत्त्वज्ञानेन क्रियते तावत्पर्यंतं कामस्य निर्मूलोच्छेदो न भवतीति बुद्धेः परं बुद्ध्या कामो नाशनीयः तस्मिंश्च नष्टे संसारानर्थोच्छेदो भवतीति दुरासदं परबोधं विना दुःखेनापि नाशयितुमशक्यं उपायः कर्मनिष्ठात्र प्राधान्येनोपसंहृता उपेया ज्ञानतिष्ठातु तद्गुणत्वेन कीर्तिता ॥ ४३ ॥ इति नैलकंठीये भारत भावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥

अध्यायद्वयोक्तेर्येऽप्रामाण्यशंका मा भूदिति विद्यावंशसंप्रदायं आत्मनश्च भ्रमविप्रलंभकत्वादि निरासायैश्वरत्वं सर्वज्ञत्वं च दर्शयति इममित्यादिना इमं सांख्ययोगं कर्मयोगरूपोपायसहितं संन्यासमिति भाष्यं इमं सांख्योपासनादिनिर्विकल्पकसमाध्यनुष्ठानांतं कर्मयोगं ज्ञाननिष्ठोपसर्जनं पारिव्रज्यान्धिकारिणां राज्ञामेव योग्यं विवस्वते सूर्याय मंडलाभिमानिने सर्वेषां क्षत्रियाणामादिभूताया हं आदित्यांतर्यामी य एषोतरा

एवं बुद्धेः परं बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदं ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ पर्वणितु सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रीभगवानुवाच इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययं ॥ विवस्वान् मनवे प्राहमनुरिक्ष्वाकवे ब्रवीत् ॥ १ ॥ एवं परंपराप्राप्तमिमं राजर्षयोऽविदुः ॥ सकालेनेह महता योगो नष्टः परंतप ॥ २ ॥ स एवायं मया तेन प्रोक्तः पुरातनः ॥ भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं त्येतदुत्तमं ॥ ३ ॥ अर्जुन उवाच अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ॥ ५ ॥

दित्येहिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेश आप्रणखात्सर्व एव सुवर्णस्तस्य यथा कप्यासं पुंडरीकमेव मक्षिणी तस्योदिति नामेत्यादि श्रुतिप्रसिद्धः प्रोक्तवान् पुरा अव्ययं अविच्छिन्नसंप्रदायं तेनानादित्वमपि मनवे स्वपुत्राय विवस्वान् प्राह इक्ष्वाकवे मनुः स्वपुत्राय ब्रवीत् ॥ १ ॥ एवमिति एवं परंपराप्राप्तमिक्ष्वाकोर्निमिनाभागादिक्रमेण राजर्षयः जनकाजातशत्रुकैकेयप्रभृतयो राजानः ऋषयश्च सनकवसिष्ठा गोप्यं अभक्तादिभ्यो न देयं अन्यथानिर्वीर्याविद्याभवेदित्यर्थः तथा च मंत्रवर्णः विद्याहवै ब्राह्मणमाजगामगोपायमाशेव धिष्टेहमस्मि असूयकायानृजवेयतायनमाब्रूयावीर्यवती तथास्यामिति ॥ ३ ॥ भगवद्देयोजनास्पष्टा ॥ ४ ॥ स्वदेहस्याजत्वं साधयितुं स्वस्य सर्वज्ञत्वं तावदाह बहूनीति स्पष्टार्थः श्लोकः ॥ ५ ॥